

Når jeg læser i dette her beslutningsforslag, hvor der står: »International forskning peger med andre ord tydeligt på, at den samfundsinstitution, der mest effektivt m.v. kan være med til at bryde den negative sociale arv, er daginstitutionen«, så kan jeg jo tydeligt læse, at det, der egentlig er målet, det, der er sigtet, er familien. Det vil sige, at der i dét netop ligger det ønske om en samfundsovertagelse af børnene, som jeg mener det må være på sin plads at sige klart nej til, og hvortil altså begrebet negativ social arv bruges eller misbruges.

Det er blot det, jeg vil bede ministeren være opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg er enig i, at med hensyn til de problemfamilier, vi har, er det bedst for barnet at komme ud at lege med nogle andre børn, få noget inspiration og blive stimuleret. Jeg synes ikke, at vi skal gøre en indsats over for nogle familier, der i øvrigt er meget velfungerende. Vi skal jo op i at tale om, at det er familier, der har virkelig store og svære problemer, fordi hele den indsats, man ellers vil tilbyde, koster mange penge. Derfor er det jo en afvejning af, at problemerne har en vis størrelse, inden man går ind.

Jeg er altså enig med SF i, at man kan løse en del af de problemer via daginstitutionerne. Men så synes jeg også, det er vigtigt at sige, at regeringen jo har lagt vægt på, at der bliver en bred vifte af pasningsmuligheder, hvor barnet kan komme ud og blive stimuleret og i øvrigt være, når forældrene er på arbejde, hvis det er tilfældet. Og det er vigtigt for mig, at der ikke kun er kommunale tilbud, men at man også kan oprette private puljeordninger eller bruge noget, der hedder § 26, hvor forældrene kan gå sammen om pasningsmuligheder, selvejende institutioner, at de får en god plads osv.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Ministeren nævnte i sin besvarelse anbringelsesreformen, som vi jo helt korrekt sidder og forhandler i øjeblikket, hvilket må være et udtryk for, at regeringen er villig til at bruge nogle penge på det område.

Modsæt forholder det sig på daginstitutionsområdet, som min kollega, hr. Villy Søvnald, også har redegjort for, og det er til trods for, at ministeren jo ofte er citeret for at sige, at vi skal have en tidlig indsats på det her område. Men

selv om ministeren ikke godtager den dokumentation, som hr. Villy Søvnald har fremlagt, så kan vi vel godt være enige om, at der ikke er tale om, at der er ekstra penge til daginstitutionsområdet, til trods for at vi vel alle sammen er enige om, at det er her, man virkelig kan gøre den tidlige indsats, alle omtaler.

Jeg synes, det er sørgeligt, når det er sådan, at man fokuserer pengene og indsatsen primært der, hvor det hele er gået galt, der, hvor børnene har været igennem et meget, meget dårligt og langstrakt forløb, sådan at vi først gør noget, når der bliver tale om anbringelser.

Kan ministeren ikke i det mindste erkende, at der ikke er tale om ekstra penge i forhold til daginstitutionerne, til trods for at det er der, vi alle sammen ved indsatsen bør være?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jo, det kan vi godt blive enige om, men jeg håber så også, at vi kan blive enige om, at danske daginstitutioner er de bedst normerede, mest velfungerende i hele verden. Derfor synes jeg, vi har et virkelig godt udgangspunkt i Danmark, og jeg kan altså ikke dele det sortsyn, som først blev fremført af hr. Villy Søvnald og nu også fremføres af fru Sandy Brinck i forhold til, at det står så slemt til udeomkring. Jeg synes faktisk, vi har nogle rigtig gode institutioner og også langt de fleste steder bestemt en god normering.

Så kan der være problemer rundtomkring i spidsbelastningssituationer, og man kan diskutere, om det er hensigtsmæssigt at indskrænke åbningstiden, og hvad ved jeg. Men jeg deler simpelt hen ikke det der lige pludselig nu vildt kritiske syn på danske daginstitutioner. Jeg synes faktisk, de er gode.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg synes ikke, jeg har hørt nogen sige, at daginstitutionerne i Danmark er dårlige, men vi ved fra undersøgelse på undersøgelse, at det er daginstitutionerne, der virkelig kan gøre noget for at bryde den negative sociale arv. Hvis vi vil have en øget indsats der, hvor vi ved det virker, så er det meget logisk at give de redskaber både økonomisk og fagligt, som skal til, for at man kan løse den opgave.

Jeg ved snart ikke, om jeg skal være glad for, at ministeren erkender det, men så diskuterer vi dog på samme grundlag, når ministeren erkender, at der ikke er tale om, at der er kommet eks-